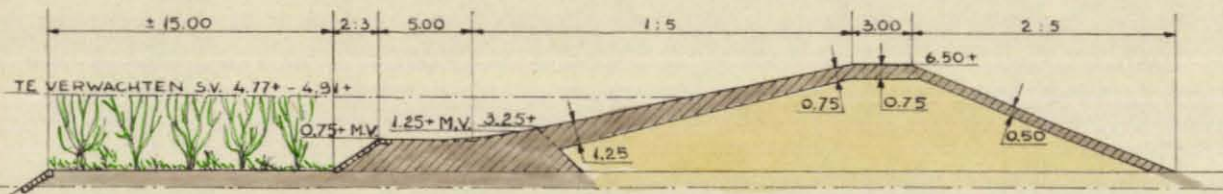
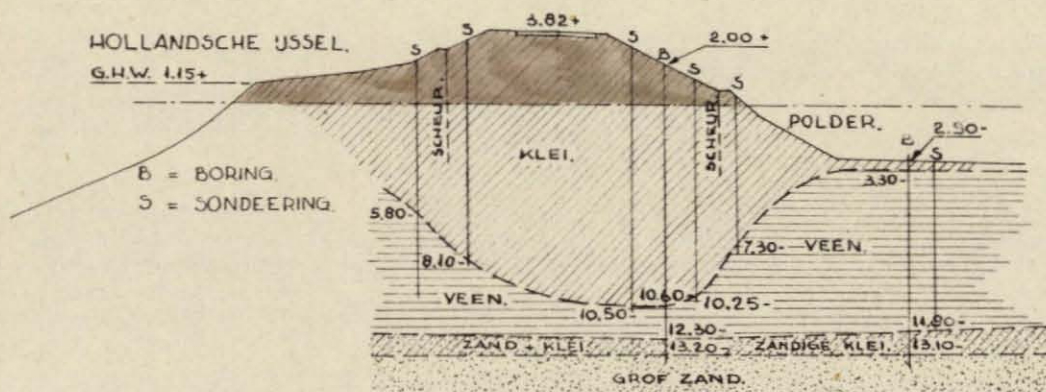

RICHTLUNEN NIEUWE DIKSPROFIELEN

VOORGESTELDE NIEUWE BIESBOSCHDIJK

BESTAANDE OUDE DIJK LANGS HOLLANDSCHE USSEL

RAPPORT : Alg. 115.D 352.Ir M. de Bruijn. Profielen van nieuwe dijken langs de benedenrivieren.

1943.

29 blz.

42 bijlagen.

Er worden een aantal algemene richtlijnen gegeven, welke bij dijksbouw in acht genomen moeten worden. Het beste werk dat over dit onderwerp is geschreven, is wel dat van A. Caland: Handleiding tot de kennis der Dijksbouw en Zeeweringkunde.

Een dijk is een werk, waarvan de betekenis zich niet uitstrekt over enige tientallen jaren, maar over eeuwen. Elke dijk is ook aan een voortdurende zakking of inklinking onderhevig, het tijdsverloop tussen de ophogingen varieert van 10 tot ongeveer 50 jaren. Men moet dus liever niet met opzetmuurtjes en dergelijke kleine middelen werken. Een tweeledige functie van een dijk, verkeersweg en waterkering, is ook niet aanbevelenswaardig.

Belangrijk is de voorlichting van het Laboratorium van Grondmechanica betr. de draagkracht van de zaat. De stabiliteit wordt bepaald niet alleen door de aard van de ondergrond, maar ook door de vorm en de samenstelling van het dijkslichaam, de methode die bij de dijksbouw gevolgd wordt en de drainering van de dijk. Het liefst taste men de kleilaag onder de te maken dijk niet aan, doch vaak is dat om economische redenen toch nodig, omdat klei dikwijls schaars is.

Dijksaanleg in slap terrein levert de grootste moeilijkheden. Men zal dan moeten kiezen tussen doorpersing (evenwichtsverstoring), indrukking der slappe lagen of grondverbetering. Ter wille van een goede drainage mag de dijkshiel niet uit ondoorlatende klei bestaan.

Veertig voorbeelden worden gegeven van oude en nieuwe profielen. Elk dijkvak vraagt een studie apart, niet alleen wat betreft de ondergrond, de golfoploop en de maatgevende stormvloedstand, doch ook aangaande de vorm en de samenstelling van het dijkslichaam. Men kan niet voor alle dijken één profiel aanbevelen.